

Ostrožici

Lipanj 2024. godina, broj 2.

što se radilo?

intervju s Markom Livajom

ekskurzija

i još puno toga...

SADRŽAJ

Riječ uredništva	3
Dan škole	4
Intervju s ravnateljicom	6
Ekskurzija osmaša	7
Vukovar	8
Obilježili smo	9
Smotra LiDraNo	19
Povijest matematike	24
Matematički kutak	26
Dite Ostroga	27
Naša draga pedagoginja	29
Iz pera jednog logopeda	31
Mario Žuvela (blog)	32
Talijani u našoj školi	33
Volim šume	34
Sportski kutak	35
Vjeronaučni kutak	37
Čitatelji...putnici i još ponešto	39
Literarno stvaralaštvo	43

Započni putovanje s nama

Riječ urednice

Dragi naši učenici, roditelji i učitelji, pred vama se nalazi 2. broj školskog lista Ostrožići. I ove godine nastavljamo s dobro poznatim rubrikama, tako ćete pronaći tekstove o događanjima koje plijene našu pozornost iz godine u godinu - Danu škole, školskim priredbama i ostalim manifestacijama koje su se vrijedno održavale u našoj školi, izvještaje s natjecanja,...Zahvaljujemo svim učenicima i učiteljima na dosadašnjoj suradnji. Želimo vam puno kreativnih trenutaka te se nadamo i daljnjoj dobroj suradnji. Nadamo se da ćete uživati u čitanju!

Urednica: Željka Radnić i učiteljice razredne i predmetne nastave

Grafički urednici: Željka Radnić

Učenici novinari: Monika Čabreja (7.a), Korina Katić (7.a),

Lana Lukač (7. a), Vlatka Lučić (7. a), Klara Kačunić (7.a),

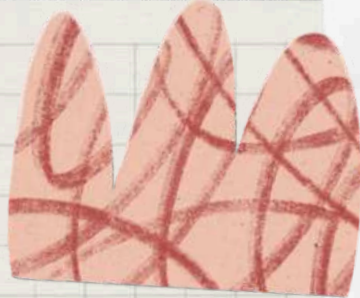
Petra Karajica (7.a), Karla Butir (5. a), Lovre Vukić (5. a)

Lektorira: Marija Fistionić

Adresa škole: OŠ Ostrog Kaštel Lukšić

Put sv. Lovre 2

e-mail: os-ostrog@os-ostrog.hr

DAN ŠKOLE

5. lipnja učenici i djelatnici Osnovne škole Ostrog priredbom su obilježili Dan škole te 40. obljetnicu školskog maslinika.

Za ovaj su se dan uvježbavanjem različitih točaka i predstavljanjem likovnih i literarnih radova na poseban način pripremali učenici, učitelji i nastavnici. Tako su se mogle čuti prigodne recitacije sa temom škole, masline, maslinika i svega onoga što su učenici naučili tijekom školovanja u Ostrogu.

Na samom početku svi su se prisjetili prerano preminule učiteljice Marine Novak, kojoj su djeca također posvetila dio svog likovnog izričaja. Zborsko pjevanje, igrokazi i glazbene izvedbe samo su dio bogatog programa kojeg su djeca predstavila.

Bio je ovo dan kada je na poseban način obilježena i 40. obljetnica školskog maslinika.

DAN ŠKOLE

U sklopu prigodnog programa predstavljena je i knjiga o školskom masliniku pod nazivom "Neka masline i djeca zajedno rastu" autorice profesorice Ivne Bućan i Nevena Bućana. Naraštaji koji su prošli Botaničkim vrtom i maslinikom i danas gledaju sa poštovanjem i dive se njezinom ustrajnom radu oko maslinika i vrta. Program proslave Dana škole otvoren je glazbenom izvedbom "Kad bi svi ljudi na svijetu" pod vodstvom profesorice Mirele Matijace Vlaić, koja je i ovoga puta okupila male istančane vokale, a oni su pjesmom oduševili sve prisutne. Na samom kraju, knjižničar i profesor Jozo Lovrić podijelio je zahvalnice, pohvale i nagrade učenicima koji su ostvarili zapažene rezultate na ovogodišnjim natjecanjima. Druženje djelatnika i uvaženih uzvanika nastavljeno je uz prigodni domjenak.

Petra Škrinjarić, učiteljica

intervju s ravnateljicom

Mlada ravnateljica koja čvrstom rukom vodi našu školu.

Nismo dugo razmišljali kada smo trebali izabrati osobu za naš prvi intervju u našem digitalnom časopisu Ostrožići. Izbor je odmah pao na našu ravnateljicu Dijanu Vinčić koja već nekoliko mjeseci čvrstom rukom vodi našu školu.

Naša je ravnateljica pohađala našu školu stoga nas je najviše zanimalo kakva je bila kao učenica, kakve poslovne planove ima te kako je to biti ravnateljica škole koju je i sama pohađala.

Novinarka: Karla Butir, 5. a

1. Što ste kao dijete htjeli biti kad odrastete?

Oduvijek sam jako voljela školu i učenje, ali mi je u osnovnoj školi ipak malo draža bila glazba tako da sam sanjala o tome da postanem glazbenica.

2. Koju ste osnovnu školu pohađali?

Pohađala sam OŠ Ostrog, meni najdražu školu na svijetu. Kad sam prije 17 godina kao mlada profesorica počela raditi u OŠ Ostrog kao nastavnica engleskog i talijanskog, osjećala sam se kao da sam se vratila kući.

3. Zašto ste se prijavili na radno mjesto ravnatelja?

Nisam se nikad zamišljala izvan učionice te je ovaj korak iznenadio i mene samu, ali u određenom trenutku jednostavno sam se odlučila okušati i u tom poslu.

4. Koliko se posao ravnatelja razlikuje od posla nastavnika?

Ta dva posla jako su različita, ali u centru oba posla su učenici tako da je ono najvažnije nepromijenjeno.

5. Jeste li zadovoljni promjenama koje ste ostvarili kao ravnatelj?

Vjerujem da se promjene osjećaju više nego što se vide. Za mene škola ne znači rad u modernoj zgradi, već rad na zajedništvu, profesionalnom rastu i pružanju podrške svakom djetetu koje je naš učenik. Naravno, nadam se da će nam se uskoro i materijalni uvjeti poboljšati jer ipak nije svejedno u kakvom prostoru boravimo nekoliko sati dnevno.

6. Što mislite o korištenju mobitela u školi?

Vjerujem da mobitelu nije mjesto u školi i da je za vašu pažnju i koncentraciju koje rezultiraju usvajanjem raznih sadržaja puno bolje kad nemate nikakvih distraktora.

intervju s ravnateljicom

7. Mi smo djeca koja su krenula u školu u vrijeme korone, mislite li da se po nečemu razlikujemo od prethodnih generacija?

Mislim da je vama bilo teže jer ste osim toga što se niste svakodnevno družili s vršnjacima i prijateljima i učili slušajući i gledajući učitelje, vi iskusili izolaciju, strah od nepoznatog i neizvjesnost. Možda ste zbog toga morali malo ranije sazrijeti i preuzeti veću odgovornost za sebe, svoje učenje i svoje zdravlje, što se možda kasnije u životu pokaže korisnim. Naravno, bezbrižno djetinjstvo je neprocjenjivo, kao i ljudski kontakt u kontekstu škole i žao mi je što ste morali proći kroz takvo razdoblje u vašim mladim godinama.

8. Koja Vam je najljepša uspomena vezana za našu školu?

Nemoguće mi je izdvojiti je budući da sam zaista uživala svih osam godina koje sam ovdje provela kao učenica, a uživam i posljednjih 17 kao učiteljica i ravnateljica. Gotovo da ne prođe dan, a da se s nekim od učenika ili kolega od srca ne nasmijem. Posao zna biti izazovan, ali je bez sumnje nagrađujući.

9. Što mislite je li važnije znanje ili zalaganje?

Bez zalaganja nema ni pravog znanja.

10. Što Vas najviše motivira u poslu?

Kad radite u školi, na rezultat ne trebate dugo čekati. Svakodnevno vam stižu povratne informacije, nekad lošije nego što biste željeli, nekad baš onakve kakve ste priželjkivali pripremajući se za sat i to je nešto što snažno djeluje na motivaciju. Iz dana u dan, gurate sami sebe citius, altius, fortius („brže, više, hrabrije“) i postajete bolji učitelj, ali i bolja osoba jer često ono što ne vrednujemo i ne upisujemo u e-dnevnik bude ono što nas najviše dotakne i motivira.

11. Po čemu ćete najviše pamtiti našu školu?

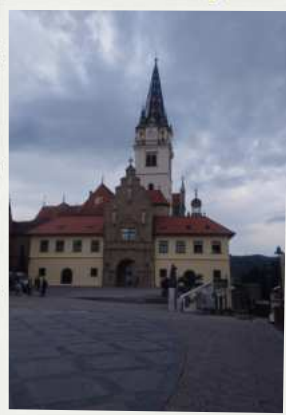
Na ovo ću pitanje odgovoriti kad jednog dana budem pred mirovinom. Vjerujem da ću tad imati spreman odgovor.

12. Ima li nešto što ste planirali promijeniti u školi, a da niste uspjeli?

Tek sam postala ravnateljica, nisam još ni prvu svječicu na torti otpuhala, promjene o kojima maštam tek nam slijede.

ekskurzija osmaša

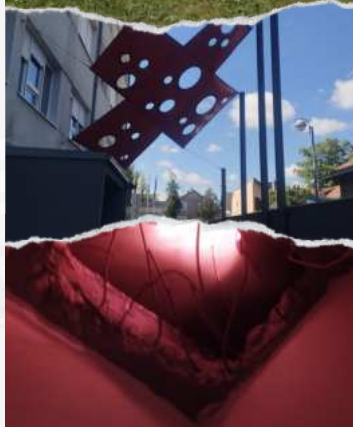

Naši osmaši poslali su nam pregršt razglednica s ekskurzije. Posjetili su NP Plitvice, Tehnički muzej s planetarijem – Zagreb, ZOO Maksimir, dvorac Trakošćan, muzej u Krapini, memorijalni centar Nikola Tesla,...Zabave nije nedostajalo!

VUKOVAR

I ove godine naši osmaši su posjetili „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“ u sklopu provedbe programa obveznih jednodnevnih i dvodnevnih posjeta Vukovaru učenika osmih razreda osnovnih škola iz cijele Republike Hrvatske. Riječ je o projektu koji obuhvaća učenje o vrijednostima Domovinskog rata i značaja Bitke za Vukovar u obrani suvereniteta i teritorijalne cjelovitosti suvremene Republike Hrvatske. Tijekom terenske nastave u Vukovaru učenici uče o demokratskim procesima koji su doveli do stvaranja suverene i samostalne Republike Hrvatske te kako je ona obranjena u nametnutome ratu. Nakon uspostavljanja teorijskog okvira, učenici posjećuju memorijalna mjesta na širem području grada Vukovara gdje se kroz predavanja vodiča uvode u događaje koji su se ovdje odigrali ratne 1991. godine. Uz memorijalnu povijest vezanu za Domovinski rat, učenici se kroz fakultativne aktivnosti mogu upoznati i s povijesnom i kulturnom baštinom grada Vukovara te životom u njemu kroz posjete muzejima i drugim ustanovama.

OBILJEŽILI SMO

Svjetski dan prevencije suicida i ove je godine obilježen u organizaciji Udruge Feniks Split koja je već četvrtu godinu u nizu dijelila jednaku brojku cvijeća i motivacijskih poruka podrške u sjećanje na osobe koje su prethodne godine počinile suicid u Hrvatskoj. Brojke su, kao i svake godine, alarmantne. Ugašeno je 529 života. Udruga Feniks Split djeluje na volonterskoj osnovi i pruža besplatnu podršku osobama s mentalnim poteškoćama. Ove godine 7.a razred sa školskim botaničkim vrtom sudjelovao je u akciji prikupljanja sukulenata za Udrugu Feniks. Vizija Udruge je povećanje kvalitete života depresivnih i suicidalnih osoba na području Republike Hrvatske što uključuje suradnju sa srodnim udrugama, institucijama i organizacijama. Sretni smo što smo bili dio ove priče!

Korina Katić, 7. a

Svjetski dan učitelja obilježava se svake godine 5. listopada. Proglasio ga je UNESCO godine 1994. u spomen na isti datum 1966. godine kada je potpisana Preporuka o statusu učitelja. Ove godine naši učitelji odlučili su proslaviti svoj dan odlaskom na izlet u prirodu, točnije u dolinu Neretve.

„Jesen u Kaštelima – Sajam plodova zemlje“

U cilju promicanja agro-turističke ponude Kaštela, tradicijskih djelatnosti i poljoprivredne tradicije Kaštela, Udruga za promicanje kvalitete života, kulturnih vrijednosti i baštine „Šušur“ i Turistička zajednica grada Kaštela, pod pokroviteljstvom Grada Kaštela, te u suradnji s kaštelanskim odgojno-obrazovnim ustanovama i udrugama organizira manifestaciju „Jesen u Kaštelima – Sajam plodova zemlje“ u kojoj su objedinjene i manifestacije Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Uz razne izlagače na manifestaciji organiziran je bogat program u kojem je i naša škola izložila svoj štand, a sve pod budnim okom vjeroučiteljica (Marijana Marasović i Marina Marinović) te voditeljice Zadruga (Karmen Ivanišević Zec).

Dani kruha u našoj školi

U listopadu je u atriju naše škole održana manifestacija Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Tim povodom učenici razredne i predmetne nastave izveli su prigodni program: recitacije, igrokaze i pjesme. Poslije priredbe i blagoslova kruha učenici su ponijeli kruh u učionice gdje su ga podijelili i zajedno blagovali.

Monika Čabraja, 7. a

I u PŠ Lečevica održana je priredba povodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Učenici razredne i predmetne nastave zajedno sa svojim učiteljima pripremili su prigodni program. Priredbu je uvećao i dolazak fra Dušana Čimbeka koji se obratio svima prisutnima te blagoslovio hranu koju su pripremila djeca i njihovi roditelji.

Nakon blagoslova hrane, svi smo zajedno blagovali **KRUH ŽIVOTA** koji nas povezuje danas, sutra, zauvijek!

DAN JABUKA U LEČEVICI

20. listopada pokraj škole u Lečevici mještani su mogli osjetiti miris štrudla s jabukama! Učenici nižih razreda sa svojim učiteljicama Anđelom i Ivanom vrijedno pekli kolače od jabuka za cijelu školu kako bi svi zajedno obilježili Dan jabuka. Nakon što su se štrudli ispekli, svi su se učenici počastili izvrsnim kolačem i čajem od jabuka.

Dan mentalnog zdravlja

Svjetski dan mentalnog zdravlja obilježava se 10. listopada svake godine s ciljem podizanja svijesti o problemima mentalnog zdravlja. Zelena vrpca je međunarodni znak te simbol solidarnosti i potpore mentalnom zdravlju s ciljem smanjenja stigme i diskriminacije. Mentalno zdravlje je stanje dobrobiti u kojemu pojedinac ostvaruje svoje potencijale, može se nositi sa životnim stresom, raditi produktivno te je sposoban pridonositi zajednici. 7. a i razrednica Željka Radnić posvetili su satove razrednika u listopadu govoreći o osnovnim znanjima o mentalnom zdravlju djece i mladih te o tome kako steći osnovna znanja i vještine za prepoznavanje problema mentalnog zdravlja. Naglasak su stavili na anksiozne i depresivne smetnje.

Klara Kačunić i Lana Lukač, 7.a

Dan kravate

Kravate - vrpčasti ukrasni odjevni predmet, nose se oko vrata, ispod ovratnika košulje te se izrađuju od svile ili neke druge lagane tkanine.

Kravata se smatra hrvatskim izvornim proizvodom. Dan kravate proglašen je 18. listopada 2003. godine, a tim povodom petaši su na satu Hrvatskog jezika saznali više o povijesti nastanka kravate.

Klara Kačunić i Lana Lukač, 7.a

Dan jabuka

Tradiciju održavanja Dana jabuka započela je 20. listopada 1990. u Londonu organizacija Common Ground (Zajednička tla) s ciljem promicanja njenih zdravstvenih kvaliteta i demonstracije mnogobrojnih sorti jabuka koje se uzgajaju u Engleskoj.

Ove godine izvannastavna skupina Englezi pridružila se obilježavanju toga dana! Zahvaljujući učenicima i nastavnici Marijani Goić cijela je škola zamirisala po jabukama! Englezi nisu obilježili samo Dan jabuka, nego i Božić i Uskrs! Na božićnoj priredbi razveselili su nas svojim smiješnim igrokazom, a za Uskrs svi su skupa s velikom ljubavlju napravili Uskrsnji plakat. Plakat je bio šaren, pun cvjetića, pisanica, košarica i leptirića.

Berba maslina

Naša škola je i ove godine vrijedno i složno pobrala masline. Nije tajna kako naši učenici željno iščekuju ovaj dan jer uz red smijeha i pjesme obave i dobar posao. Upravo se borbom maslina želi potaknuti učenike na očuvanje tradicije naše škole i kraja, ali i na razvijanje radnih navika.

Monika Čabraja i Petra Karajica, 7.a

Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Ove godine 18. studenoga 2023. godine obilježili smo 32. obljetnicu pada grada heroja. Nakon tri mjeseca opsade grada, 18. studenoga 1991. prestao je otpor hrvatskih branitelja. Previše nedužnih ljudi je umrlo te davne godine, prazninu u srcu i danas osjećamo. Oprostili jesmo, ali zaboravili nismo. U tom gradu krije se duboka bol koja ne može biti zaboravljena. U našoj školi palile su se svijeće u spomen pada Vukovara. Tužne priče o Borovom naselju, Vukovaru i Škabrnji još se pričaju. Tuga je u srcima, ali ponos prema državi je veći.

Božićna priredba

Zadnji dan nastave prvog polugodišta okupili smo se u školskom atriju kako bismo proslavili rođendan Isusa Krista, najradosniji blagdan u kršćanskom svijetu - Božić. Tom prigodom naši učenici i učitelji pripremili su svečanu priredbu kako bi nam dočarali draž Božića. Priredba je započela pjesmom našeg Zbora, nakon čega se svim prisutnim obratila ravnateljica Dijana Vinčić koja je pozdravila sve prisutne te uputila riječi dobrodošlice. Svojim su nas nastupima razveselili učenici od prvog do osmog razreda koji su se marljivo i vrijedno pripremali za priredbu - pjesmom, plesom, recitacijom i glumom. Uživali smo u svemu što su nam priredili. Hvala našim učiteljima i učiteljicama razredne i predmetne nastave koji su marljivo pripremali svoje učenike!

Maškare, ča mogu maškare

Viktoria Buzov, 5. b

Franka Crljen, 5. c

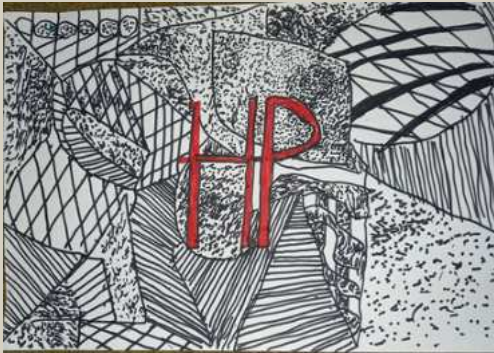
Karmen Jakovac, 6. c

Antonija Prnjak, 6. a

Dan hrvatske glagoljice i glagoljaštva

Na dan 22. veljače slavimo Dan hrvatske glagoljice i glagoljaštva. Hrvatska glagoljica povijesno je hrvatsko pismo, jedan od nezaobilaznih simbola nacionalnoga identiteta i višestoljetne uljudbe, na temelju kojega smo i danas prepoznatljivi i jedinstveni u Europi i svijetu. Proglašenje tog dana inicirao je Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, koji je 22. veljače odabrao kao spomen na dan kada je 1483. godine tiskana prva hrvatska knjiga – „Misal po zakonu rimskoga dvora“, a Hrvatski je sabor prošle godine donio odluku o proglašenju toga spomendana. Pogledajte kako je 4.a sa svojom učiteljicom Milkom Berić obilježio ovaj dan.

Dan planeta Zemlje

Dan planeta Zemlje učenici 3. c razreda obilježili su sadnjom cvijeća u vrtu i prikupljanjem otpada iz školskog okoliša. To su napravili u društvu voditeljice vrta Iskre i učiteljice Ranke. U tako oplemenjenom vrtu popričali smo o utjecaju zagađenja na okoliš i kako sačuvati prirodu za buduće generacije.

Dan knjige

Učenici 1.b sa svojom su učiteljicom Marijanom Sudar i školskim knjižničarom te u suradnji s knjižničarkama Gradske knjižnice obilježili Dan knjige. Svim čitačima poznata i omiljena hrvatska književnica I. B. Mažuranić bi ove godine proslavila 150. godinu rođenja pa nas je to potaknulo da odaberemo priču iz njenog bogatog stvaralaštva. Odabrali smo bajku "U vilinskim dvorima". Čitali smo, pričali, crtali, maštali....

I na kraju smo u divnom dvorcu Vitturi održali književnu radionicu i kviz znanja. Kroz zabavu i igru stekli smo nova znanja i vještine te osvojili i nagradu - knjigu koja će nam uvijek buditi lijepo sjećanje na ovaj dan. Djeca koja čitaju postaju ljudi koji misle..

Poruka svima:

Čitajte! Knjige nas mijenjaju..

Marijana Sudar, učiteljica

Gradska smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo

Ovogodišnja Gradska smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo održana je u Osnovnoj školi Ostrog u Kaštel Lukšiću, gdje su stručna povjerenstva ocjenjivala pristigle radove i izvedbe te donijeli odluke tko će predstavljati Kaštela na Županijskoj smotri u ožujku ove godine.

Osnovne škole predstavile su se s 24 literarna rada te 11 novinarskih radova. Učenici su izveli 11 dramsko-scenskih nastupa. Srednja škola Braće Radić predstavila se s jednim novinarskim radom. Povjerenstvo za literarne i dramsko-scenske nastupe činili su Milojka Vicetin, Klara Mitar i Silvana Sanader (odnosno Zorana Duplančić za kategoriju srednje škole) te su odlučile o radovima i scenskim nastupima koji su predloženi za Županijsku smotru LiDraNo. Naslovi literarnih radova koji su upućeni na višu razinu su Jedan dan sa snjegovićem (OŠ prof. Filip Lukas), Rečenični znakovi (OŠ Ostrog), Zašto? (OŠ kneza Trpimira), Uspomena na dida (OŠ kneza Trpimira), Tovar (OŠ Bijaći), Suton se spušta (OŠ kneza Trpimira) i Čeznem (OŠ kneza Mislava).

Dramske-scenske nastupi koji će predstavljati Kaštela su Od škole do pogleda na more (OŠ kneza Mislava), Velik kao dijete (OŠ Bijaći) i Poljubit ću je uskoro, možda (Š. Storić). U povjerenstvu za novinarsko stvaralaštvo bili su Renata Dobrić, ravnateljica Gradske knjižnice Kaštela, Jakov Žarko, novinar Slobodne Dalmacije i Valerija Konta Maglica, novinarka Portala Grada Kaštela. Novinarski radovi upućeni na višu razinu su Volontiranju u Lurdu (OŠ Ostrog), Cok? Yok! Taman (OŠ Bijaći), Legalno štetno (OŠ Bijaći), Nova diploma Gen-Zjevaca (OŠ Bijaći), Disneyland za napuštene životinje (OŠ Bijaći), Ako nema terena, radim od kuće i smišljam što ću pisati (OŠ kneza Trpimira), Tragovima kraljevskog grada Nina (OŠ kneza Trpimira), U mom poslu osmijeh je najveća nagrada (OŠ kneza Trpimira), Želimo vam ugodan i siguran let do vašeg odredišta (OŠ kneza Trpimira), Objektivni pokazatelji ili... (OŠ Bijaći) i Analiza biografije Arnolda Schwarzeneggera (SŠ Braća Radić).

Karmen Ivanišević Zec, profesor

predstavnici naše škole:
dramsko-scenski nastup: Postolar i vrag - August
Šenoa. Izveli: Barbara Bralić, Hana Bralić, Blaž
Bralić, Klara Prkut, Marija Šolić, Antonio Duvnjak,
Viktorija Buzov, Petra Meštrović, Mia Mila Šišara.
Mentorica: Željka Radnić

predstavnici naše škole
novinarski radovi: Korina Petrušić, 7. a

predstavnici naše škole
literarni izraz:
Josip Bralić (8.a), Paško Rabadan (3.c), Ivan Pavao
Barać (5. a), Mirko Majić (5.d), Ines Vidović (5. a).

Moja obitelj

Moja uža obitelj ima četiri člana. Vrlo mi je važna. Međusobno se podupiremo, tješimo, hrabrimo... Pokušavamo provesti što više vremena zajedno. Moja mama zove se Anamarija. Trenira ples i radi u uredu. Prati sestru i mene na treninge i natjecanja. Mislim da je umorna, a ona kaže da nije. Moj tata zove se Ivan. Radi u restoranu. Čini se mrzovoljan, ali samo tako izgleda. Ima veliko srce, topao je i veseo. Navija za mene dok igram nogomet. Želi da postanem odličan nogometaš jer on to nije uspio. Moja sestra zove se Paula. Ide u šesti razred. Trenira odbojku. Cijela obitelj gleda utakmice i navija za nju. Ona uvijek sve po svom. Kada idemo u polje brati masline, ona se sredi kao da ide na modnu reviju. Ja sam Paško. Idem u treći razred i treniram nogomet. Ponekad sam ljut, a uglavnom sretan. Dobri smo i uljudni prema drugima. Zajedničko vrijeme provodimo tako što vozimo bicikle. Ovaj sastav posvećujem obitelji. Ne mogu zamisliti život bez obitelji. Obitelj je bogatstvo.

Paško Rabadan, 3.c

Mentorica: Ranka Tomaš

Sudjelovanje na LiDraNu - gradska razina

Komaštra

Bila je hladna, vedra Badnja večer. Radošić je bio pust, tih, pomalo i strašan. Okupili smo se oko vatre, koja je gorjela jako i žestoko, a pucketala lagano, umirujuće... Miris bakalara ispunjavao je prostor i zvao nas za stol. Badnja večer donijela je užitak i radost koju smo obiteljski dijelili. Oko komina kreće pjesma, ožive anegdote iz djetinjstva. Bio sam mali i nisam razumio čemu se svi smiju, postalo mi je dosadno i hladno. Približio sam se vatri i uhvatio se rukom za komaštru. Bila je željezna i stajala je nekih dvadeset centimetara iznad vatre. Svi su skočili, bili šokirani, ali nisam se opekao. Djed se nasmijao i otkrio nam tajnu... Čudo koje se događa samo na Badnjak... Komaštra nije užarena! Bogu hvala! Ovo je moja sličica iz djetinjstva koju ću, jednoga dana, pričati oko djedovoga komina na Badnju večer.

Josip Bralić, 8. a

Mentorica: Nada Bralić

Sudjelovanje na LiDraNu - gradska razina

Županijska smotra LiDraNo

Županijska razina smotre literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva učenika (LIDRANO) održana je 28. veljače u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu. Na ovogodišnjem Lidranu natjecalo se i dvoje naših učenika pod vodstvom nastavnice Željke Radnić i to u kategoriji literarnih i novinarskih radova: Ivan Pavao Barač (5. a) i Korina Petrušić (7. a). Čestitamo našem pjesniku Baraču i novinarki Petrušić na postignutom uspjehu!

Rečenični znakovi

Tijelo ravno kao špaga
ispod mene točka draga,
rečenični sam znak
glasan i jak!

Stojim na kraju kao i svi,
vrlo me lako možeš nacrtati.
Evo male pomoći od mene
na kraju sam rečenice jesne.

Velika glava pitanja puna
ispod mene točka crna
mnogo toga pitam,
ali zato ne skitam!

Dvije točke, to sam ja!
Iza mene idu nabranja,
dvotočka moje je ime
i jako se ponosim time.

Na kraju, zarez mali,
velike stvari radi
odvaja riječi u rečenici,
to je kraj ovoj pjesmici.

Ivan Pavao Barač, 5. a

Volontiranje u Lurdu

Od malih nogu sam saznala što znači volontirati zahvaljujući svojim roditeljima i našim zajedničkim odlascima u Lurd. Onamo idu hodočasnici i volonteri da bi imali duhovnu obnovu.

Hodočasnici slijede zadani program koji im omogućuju volonteri. Kada sam ja išla u Lurd, pri početku sam to doživljavala kao zabavu s vršnjacima koji su bili tamo sa mnom.

S vremena na vrijeme sam odlazila samo da pokušam i udovoljim onima u potrebi. Trebala sam se priviknuti na volontiranje jer sam obavljala posluživanje, ali sam ubrzo stekla naviku. Prvi let za Lurd mi je bio kad sam imala samo 5 mjeseci.

Lurd (eng. Lourdes) je grad ukazanja Gospe, koja se tamo Bernardici ukazala osamnaest puta. U gradu je većina svari povećana Gospi pa je zato i turistički popularan. Najčešće, u Lurd odlaze volonteri i hodočasnici diljem svijeta koji odlaze tamo kako bi se „oprali“ jer su tamo nekoć bili bazeni u koji bi te Francuskinje umočile i molile Zdravo Mariju oko tebe. Poslije korone su zatvorili bazene pa se više neće moći steći iskustvo koje sam ja stekla. Put iz drugih država u Francusku nekada zna trajati jako dugo, ali od Hrvatske treba otprilike dva sata avionom.

Inače se leti iz Zračne luke „Split“ izravno u Lurd, ali ove godine je 20 volontera, uključujući mene i moju obitelj, trebalo ići iz iste luke tamo, dan prije i na povratku dan poslije. To se zvala „Predhodnica“ i trebali smo ići prvo u Frankfurt, pa u Tuluz avionom, i nakon autobusom iz Tuluz u Lurd. Bilo mi je zabavno i uzbudljivo jer smo išli u zrakoplov s ljudima koji nisu u našoj „skupini“, jer inače mi imamo cijeli avion za našu grupu „sv. Filip Neri“. Bude nas oko 150 volontera i hodočasnika u toj istoj skupini. Tamo svi zajedno izvršavamo određene zadatke. Neki odrasli i iskusniji volonteri su se trebali brinuti o invalidima, a mi djeca smo trebali posluživati obroke, skupljati lemozinu i vući trokolice u kojima su bili hodočasnici.

Volonteri bi išli spavati oko ponoć nakon volonterskog sastanka gdje bismo se dogovarali za sljedeći dan i trebali bismo se buditi oko šest sati ujutro kako bismo postavili stol za doručak. Bilo je pomalo naporno i bila sam umorna, ali se uvijek isplati za sreću drugih. A ako me pitate što je to točno volontiranje? Ja bih to opisala kao pomaganje nekome iz svoje dobro volje ne očekujući zauzvrat nagradu. Najveća nagrada s kojom odlazim je molitva spremačica iz smještaja koje mole za nas volontere, kao i mnoga prijateljstva koja stvorim s novim ljudima. Baš je lijepo kad me se ljudi sjećaju kao prijateljicu koja je uvijek tu da pomogne. Mislim da bi svi trebali probati volontirati jer čineći dobro, pokrećemo svijet.

Korina Petrušić, 7. a

Volontiranje u Lurdu

Od malih nogu sam saznala što znači volontirati zahvaljujući svojim roditeljima i našim zajedničkim odlascima u Lurd. Onamo idu hodočasnici i volonteri da bi imali duhovnu obnovu.

Hodočasnici slijede zadani program koji im omogućuju volonteri. Kada sam ja išla u Lurd, pri početku sam to doživljavala kao zabavu s vršnjacima koji su bili tamo sa mnom.

S vremena na vrijeme sam odlazila samo da pokušam i udovoljim onima u potrebi. Trebala sam se priviknuti na volontiranje jer sam obavljala posluživanje, ali sam ubrzo stekla naviku. Prvi let za Lurd mi je bio kad sam imala samo 5 mjeseci.

Lurd (eng. Lourdes) je grad ukazanja Gospe, koja se tamo Bernardici ukazala osamnaest puta. U gradu je većina svari povećana Gospi pa je zato i turistički popularan. Najčešće, u Lurd odlaze volonteri i hodočasnici diljem svijeta koji odlaze tamo kako bi se „oprali“ jer su tamo nekoć bili bazeni u koji bi te Francuskinje umočile i molile Zdravo Mariju oko tebe. Poslije korone su zatvorili bazene pa se više neće moći steći iskustvo koje sam ja stekla. Put iz drugih država u Francusku nekada zna trajati jako dugo, ali od Hrvatske treba otprilike dva sata avionom. Inače se leti iz Zračne luke „Split“ izravno u Lurd, ali ove godine je 20 volontera, uključujući mene i moju obitelj, trebalo ići iz iste luke tamo, dan prije i na povratku dan poslije.

To se zvala „Predhodnica“ i trebali smo ići prvo u Frankfurt, pa u Tuluz avionom, i nakon autobusom iz Tuluzu u Lurd. Bilo mi je zabavno i uzbudljivo jer smo išli u zrakoplov s ljudima koji nisu u našoj „skupini“, jer inače mi imamo cijeli avion za našu grupu „sv. Filip Neri“. Bude nas oko 150 volontera i hodočasnika u toj istoj skupini. Tamo svi zajedno izvršavamo određene zadatke. Neki odrasli i iskusniji volonteri su se trebali brinuti o invalidima, a mi djeca smo trebali posluživati obroke, skupljati lemozinu i vući trokolice u kojima su bili hodočasnici. Volonteri bi išli spavati oko ponoć nakon volonterskog sastanka gdje bismo se dogovarali za sljedeći dan i trebali bismo se buditi oko šest sati ujutro kako bismo postavili stol za doručak. Bilo je pomalo naporno i bila sam umorna, ali se uvijek isplati za sreću drugih. A ako me pitate što je to točno volontiranje? Ja bih to opisala kao pomaganje nekome iz svoje dobro volje ne očekujući zauzvrat nagradu. Najveća nagrada s kojom odlazim je molitva spremačica iz smještaja koje mole za nas volontere, kao i mnoga prijateljstva koja stvorim s novim ljudima. Baš je lijepo kad me se ljudi sjećaju kao prijateljicu koja je uvijek tu da pomogne. Mislim da bi svi trebali probati volontirati jer čineći dobro, pokrećemo svijet.

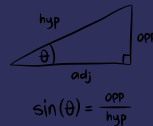
Korina Petrušić, 7. a

$$V = \frac{4}{3} \pi r^3$$

Povijest matematike - brojevni sustav -

Učenci sedmih razreda, koji pohađaju izvannastavnu aktivnost Povijest matematike kod nastavnice Katarine Horvat, donese vam priču o tome kako je nastao brojevni sustav. Brojevni sustav je zajednički naziv za skup pravila pomoću kojih se jednoznačno zapisuju brojevi. Pravila opisuju kako se brojevi zapisuju (znamenke), kao i kako se zapis jednoznačno tumači. Važno svojstvo brojevnog sustava je mogućnost zapisa svih (ili barem prirodnih) brojeva.

KINESKI BROJEVNI SUSTAV

Oko 1400.-1100. godine pr. Kr.

U početku su imali simbole za brojeve od 1 do 10, pa 100, 1000 i 10000.

Nulu su u početku označavali prazninom.

—	≡	≡≡	≡≡≡	≡≡≡≡
1	2	3	4	5
↑	†	∩	∩	∩
0	7	8	9	10
∩	∩	∩	∩	∩
20	30	40	50	60
∩	∩	∩	∩	∩
100	200	300	400	500
∩	∩	∩	∩	∩
1000	2000	3000	4000	5000

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩

BABILONSKI BROJEVNI SUSTAV

Oko 2000. godine pr. Kr.

U početku koristili samo 5 simbola.

Kasnije su shvatili da su im dovoljna samo 2 simbola.

ARAPSKI BROJEVNI SUSTAV

Oko 650. n.e.

RAZDVOJILI SU IH NA DVA SKUPA:

ISTOČNI SKUP (Arabija i Perzija)

ZAPADNI SKUP

iz njega su nastali današnji brojevi.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
Indijsko Brahmi brojevi (3.-st. pr. Kr.)	—	≡	≡≡	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Zapadno-arapski (14.st.)	1	2	3	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
Europa (15.st.)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
Europa (16.st.)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

INDIJSKI BROJEVNI SUSTAV

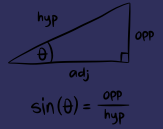
Razvili čak tri brojevnja sistema
KHAROSTHI (oko 400. do 200. godine p. n. e.)
GWALIOR (oko 850. godine n. e.)
BRAHIMI (oko 300. godine p. n. e.)
Iz njega su se razvili Arapski brojevi.
Imali su simbole za veće brojeve.

—	≡	≡≡	∩	∩	∩	∩	∩	∩
1	2	3	4	5	6	7	8	9
∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
10	20	30	40	50	60	70	80	90
∩	100					∩	1000	

Povijest matematike - brojevni sustav -

EGIPATSKI BROJEVNI SUSTAV

3000. godina p. n. e.

Pismo se sastoji od raznih simbola i sličica -hijeroglifa.

Među njima ima i 7 simbola.

egipatski broj	znak	značenje
1	! (vertical stroke)	knjig
10	! (curved stroke)	patkova
100	⊙ (circle)	ula
1000	! (column with crossbar)	letosov cvijet
10 000	! (hand)	prst
100 000	! (bird)	galerica, puzoglavac
1 000 000	! (figure)	božanstvo

Πεντε	Δεκα	Εκκατον	Χίλια	Μυρια
Πεντα	δεκα	Εκατομμ	Χιλιας	Μυριας
5	10	100	1000	10000

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
! (vertical)	!! (two vertical)	!!! (three vertical)	!!!! (four vertical)	! (vertical)	! (vertical)	! (vertical)	! (vertical)	! (vertical)	! (vertical)

1 - 10 in Greek acrophonic numerals

Δ	Ρ	Η	Χ	Μ	Β
10	50	100	500	1000	5000
					10000
					50000

Higher numbers and combining acrophonic numerals

GRČKI BROJEVNI SUSTAV

Živjeli su od 900. godine p. n. e. do 200. godine n. e. Pojedini brojevi su imale posebne oznake. Poznati su jonski, miletski, aleksandarski ili alfabetski brojevi.

RIMSKI BROJEVNI SUSTAV

Oko 400. godine pr. Kr. -600. godine posl. Kr.
Nisu sadržavali 0.
Koristili su simbole.

- 1-I
- 5-V
- 10-X
- 100-C
- 500-D
- 1000-M

BROJEVNI SUSTAV AZTEKA

Srednja Amerika, 15. do 16. stoljeća.
Koristili su 4 simbola.

1 ↔ zrno kukuruza •	
20 ↔ zastava	! (flag)
400 ↔ stabljika kukuruza	! (corn stalk)
8000 ↔ lutka od kukuruza	! (corn doll)

BROJEVNI SUSTAV MAJA

Indijansko pleme, srednja Amerika, 3. do 10. stoljeća.
Brojeve su zapisivali sa 3 simbola.

0	1	2	3	4
5	6	7	8	9
10	11	12	13	14
15	16	17	18	19
20	21	22	23	24
25	26	27	28	29

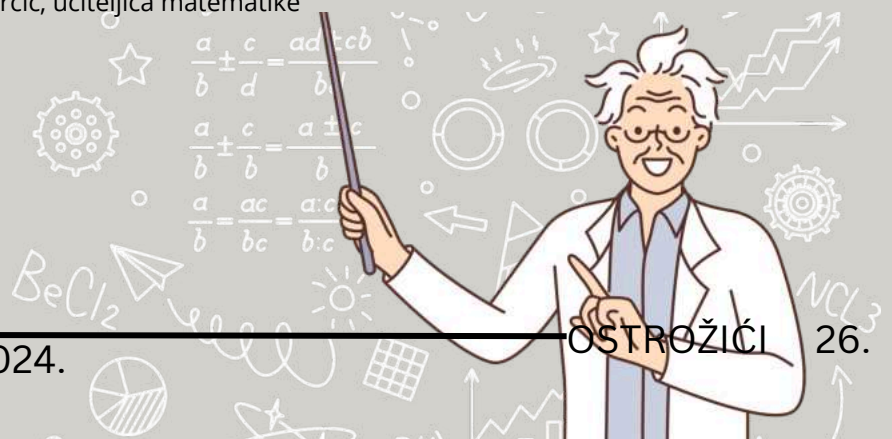

Sudoku natjecanje na kojem sudjeluju učenici osnovnih i srednjih škola ove se godine prvi put održalo u našoj školi. Na regionalnu razinu plasiralo se dvoje naših učenika, Lara Bobeta (6. B) i Jure Bralić (7. A) pod vodstvom mentorica Petre Brčić i Katarine Horvat. Natjecali su se u kategoriji Kadeti, a natjecanje se održalo 25. studenog u OŠ kneza Trpimira u Kaštel Gomilici. Čestitamo Lari i Juri na postignutim rezultatima, a sve ostale pozivamo da nam se priključe na izvannastavnoj aktivnosti koja će se održavati i iduće školske godine.

Večer matematike je skup interaktivnih radionica koje potiču izgradnju pozitivnog stava učenika prema matematici. Ove školske godine, naša se škola priključila projektu "Večer matematike" kojeg organizira Hrvatsko matematičko društvo uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Večer matematike u školi održana je 5.12.2023. pod vodstvom nastavnice Petre Brčić. U događaju su sudjelovali učenici 6. razreda. Sudjelovanje u zabavnim aktivnostima otkriva često zaboravljenu zabavnu stranu matematike, stvara nove ideje o tome što matematika jest i čime se bavi te dokazuje da matematičke probleme, i bez da smo svjesni vlastitog talenta, svakodnevno svi uspješno rješavamo.

Petra Brčić, učiteljica matematike

DITE OSTROGA: "VJERUJTE U SEBE!"

LOVRE: Gdje ste počeli trenirati?

MARKO: Moj prvi klub je GOŠK, izgleda da je i tvoj (smijeh). Tvoja me je trenerka vratila u djetinjstvo.

LOVRE: Kako ste se odlučili na povratak u Hajduk?

MARKO: Nisam se dogovorio s upravom AEK-a, pa sam odlučio otići. Imao sam nekoliko ponuda, ali sam se odlučio na povratak u voljeni Hajduk.

Najveći razlog moga povratka je želja za osvajanje dugo očekivane titule.

LOVRE: Kako ste se osjećali kada ste zakucali penal u zadnjim minutama protiv Šibenika u finalima Kupa 2022. godine?

MARKO: Fantastično. Proslava gola sa najboljim navijačima na svitu je neopisiv osjećaj.

LOVRE: Kome ste posvetili gol na Svjetskom prvenstvu?

MARKO: Svoje pokojnom ocu Milanu.

LOVRE: Zašto ste napustili reprezentaciju?

MARKO: S izbornikom sam razgovarao o svemu i donio takvu odluku. Ne bih dalje na tu temu. Želim im puno uspjeha u budućnosti i na Euru koji slijedi.

...a sad malo o Ostrogu...

LOVRE: Što pamтите iz svog školovanja u OŠ Ostrog?

MARKO: Igru i druženje na školskom dvorištu i u botaničkom vrtu.

LOVRE: Koji je bio vaš omiljeni predmet?

MARKO: Tjelesni i Likovni (smijeh). Lovre pretpostavljam i tebi (smijeh).

LOVRE: Sjećate li se Vašeg najdražeg nastavnika?

MARKO: Kako ne, to je moja učiteljica Jasna Stančin Lukas!

LOVRE: U kakvom vam je sjećanju ostala OŠ škola Ostrog?

MARKO: To je bio najlipši period moga života, bezbrižno djetinjstvo.

LOVRE: Kako ste usklađivali tada treninge i školu?

MARKO: Ništa se to ne razlikuje od ovoga danas. Imao sam puno treninga, turnira, puno izostanaka, ali zahvaljujući učiteljima i nastavnicima, uspio sam nekako sve uskladiti te na vrijeme izvršiti obaveze.

LOVRE: Jeste li voljeli učiti?

MARKO: Ne, moram priznati (smijeh).

LOVRE: Što biste savjetovali današnjim mladim sportašima?

MARKO: Uspjeh ne dolazi preko noći. Učite, idite u školu i na treninge redovito jedino tako možete uspjeti. Poštujte nastavnike, roditelje, trenere, suparničke ekipe jer ne znate hoćete li nekad zaigrati upravo za njih.

LOVRE: Što mislite o idolima, danas mnoga djeca imaju svoje idole?

MARKO: Lijepo je imati idola, kao mali sam ih imao i ja, ali znajte da ste jedinka za sebe i samo radeći na sebi možete uspjeti.

LOVRE: Za kraj što poručujete mladim nogometašima?

MARKO: Velika je konkurencija, ali vjerujte u sebe i da ste baš vi najbolji od svih.

Lovre Vukić, 5. a

Naša draga pedagoginja - Nediljka Tadin

Na kraju školske godine svima nam dobro poznato i drago lice odlazi i u zasluženu mirovinu. Riječ je o jednoj i jedinoj našoj školskoj pedagoginji Nediljki Tadin.

Pročitajte što ona kaže.

Korina Katić, 7. a

1. Zašto ste i kada odlučili postati pedagoginja?

Već u mlađim razredima osnovne škole privlačio me posao prosvjetnog djelatnika. Tijekom gimnazije sam definitivno znala da ću upisati Filozofski fakultet i biti profesor jer me posao profesora odnosno rad s mladima jako privlačio. Samo je bilo pitanje koju studijsku grupu upisati. Pošto me dosta zainteresirala sociologija i psihologija, psihologija je jednopredmetni studij, upisala sam studijsku grupu pedagogiju i sociologiju. Ova studijska grupa mi je pružala mogućnost da predajem kao profesor u gimnaziji ili da obavljam posao stručnog suradnika pedagoga u predškolskoj, osnovnoj, srednjoj školi... Zaposlila sam se davne 1983. godine na mjesto stručnog suradnika pedagoga u osnovnoj školi i na tom mjestu sam ostala do danas odnosno do skorog odlaska u mirovinu. Da iznova biram zvanje, opet bih bila profesor jer rad s mladima me jako ispunjava i veseli. Usudila bih se reći da posao prosvjetnog djelatnika nije posao već poziv koji iziskuje dosta strpljenja, ljubavi i empatije u radu s djecom i ostalim ljudima. Nagrada za posao je osmijeh na dječjim licima.

*You
are
loved*

2. Koliko dugo radite u našoj školi?

U OŠ Ostrog radim od 1988. godine odnosno malo manje od 36 godina.

3. Koji je najteži, a koji najljepši dio Vašeg posla?

Djelokrug poslova šk. pedagoga je uistinu širok, usudila bih se reći lepeza poslova. Najljepši dio posla je zasigurno rad s učenicima, a potom s roditeljima, učiteljima i ostalim suradnicima. Najteži dio posla kao i u svakoj profesiji je vođenje dokumentacije koja iziskuje dosta vremena.

4. Hoće li Vam nedostajati posao pedagoginje ?

Hoće!

5. Koji su bili Vaši najzanimljiviji susreti s djecom ?

Bilo je dosta zanimljivih susreta s djecom i stoga je teško sad pojedinačno ili grupno izdvajati. Zsigurno su zanimljivi susreti s učenicima polaznicima prvih razreda jer se tek upoznajemo.

6. Kako Vam je bilo raditi nastavu na daljinu ?

Čovjek se navikne, ali neobično posebno za profesiju prosvjetnog djelatnika. Fali direktan ljudski kontakt koji je nezamjenjiv.

7.Što će Vam najviše nedostajati kada odete u mirovinu?

Učenici, mladost, njihova pozitivna energija koja i nas pokreće naprijed.

8.Što će Vam najmanje nedostajati kada odete u mirovinu ?

O tome nisam razmišljala.

9.Postoji li velika razlika u ponašanju djece kada ste počeli raditi i sada kad idete u mirovinu ?

Djeca su uvijek djeca, imaju svoje potrebe i izazove odnosno netko više netko manje teškoća u odrastanju. Djeca danas žive i odrastaju u nekim drugim okolnostima pa se i mi prilagođavamo novonastaloj situaciji pomažući djeci na njihovom putu u odrastanju.

10.Koji su najveći problemi s kojima se djeca danas susreću?

Najveći problemi s kojima se danas djeca susreću je utjecaj društvenih mreža kojima su izloženi te ostali nepoželjni utjecaji slobodnog vremena.

11.Imate li savjete za naše učenike ?

Svakom učeniku bih savjetovala da voli sebe, poštuje sebe, vjeruje u sebe i prihvati sebe te da poštuje i prihvati ostale oko sebe jer to je uvjet da se izgradi u stabilnu osobu s pozitivnim sustavom vrijednosti koje će mu omogućiti da se odupre negativnim izazovima i zna nositi sa životnim situacijama.

Sretno draga djeco. Falit ćete.

Piše: Petra Lovrin Pavlov

Slušajući nekog učenika koji je dobar čitač i jako lijepo piše ne možemo se oteti dojmu i promisliti „Bože, kako je lako čitati i pisati!“. No, ako se nađemo u situaciji kada u razredu čita dijete koje ima teškoća sa čitanjem (disleksija) i teško piše (disgrafija) shvaćamo kako čitanje i pisanje mogu biti prava muka. **Zašto neki učenici bez pomoći čitaju i pišu, a drugi nakon jednog lista teksta imaju osjećaj da su se popeli na planinu?**

Odgovor ćemo pokušati pronaći u ovom članku.

Čitanje i pisanje nisu urođene ljudske sposobnosti, već su vještine koje se uče. Za učenje bilo koje vještine je bitno imaš li razvijene sposobnosti koje su potrebne za ovladavanje tom vještinom ili ne. Tako npr. za ovladavanje vještinom gimnasticiranja svakako će biti bolje da si spretan, motorički brz, da imaš dobru koordinaciju itd. Tako je i za čitanje i pisanje jako bitno posjedovanje određenih sposobnosti koje zovemo **predvještinama čitanja i pisanja**.

Predvještine bitne za usvajanje čitanja i pisanja zapravo se usvajaju od samog rođenja. Jako je bitno da dijete progovori na vrijeme, da do treće godine usvoji bazu materinjeg jezika, da se motorički uredno razvija (jer mozak radi u suradnji sa tijelom pa je motorička spremnost jako bitna za usvajanje procesa čitanja i pisanja). Ukoliko dijete u ranom djetinjstvu mnogo vremena provodi na ekranima gubi dragocjeno vrijeme za usvajanje govora i jezika, a time posljedično za usvajanja vještina čitanja i pisanja.

Nakon što je dijete jako dobro **ovladalo usmenim govorom**, počinje razvijati ostale predvještine kao što je slušna pažnja (kako bi moglo riječ rastaviti na glasove te znati razlikovati slične glasove), vizualna percepcija (kako bi mogao usvojiti izgled slova i smjestiti ih u prostoru), fina motorika ruke i prstiju, sposobnost koncentriranja, raspodjele i preusmjerenja pažnje itd.

Sam čin čitanja i pisanja je jako složen i uključuje jako puno funkcija koje se moraju razviti, a kako smo već rekli, razvoj tih funkcija otpočinje rođenjem. Drugi put kada vidite bebu znajte da njen mozak, kao malo računalo upija svijet oko sebe i na taj se način priprema za usvajanje vještina čitanja i pisanja.

Dovoljno je da se slomi jedna karika u ovom vrlo osjetljivom lancu i dobijemo teškoće koje nazivamo disleksijom i disgrafijom. Ti učenici nisu krivi za svoje teškoće, već jednostavno imaju mozak koji je umrežen na drugačiji način od mozga osobe koja dobro čita i piše. No, veliki je problem taj što se u školi jako teško snalaziti ako imaš navedene teškoće. Zamislite školu u kojoj bi glavni predmet bio tjelesni, koja bi to muka bila za dijete koje nema dobre tjelesne sposobnosti? Ili da je glavni predmet likovni ili glazbeni. Moraš pjevati cijeli dan....a nikako da pogodiš pravi ton.

Ono što bih željela da zapamtite iz ovog članka je to da su **čitanje i pisanje izuzetno teške vještine za pojedine učenike te je vrlo bitno imati razumijevanja za njih i teškoće koje svaki dan nastoje prebroditi**. Vjerujte mi da im nije nimalo lako!

Mario Žuvela

Mario Žuvela je vjeroučitelj u našoj školi. Čovjek je to koji mnoge ljude nadahnjuje svojim stvaralaštvom. Pisanje duhovnih tekstova, pjesama i knjiga te uređivanje nekoliko vjerskih portala služi mu kao zahvala i svjedočanstvo o Gospodinu. Ovaj put vam donosimo jedan od njegovih mnogih tekstova koje možete pronaći na njegovom blogu.

Raspadne se tvoj život na stotine komada, a onda ga sastavljaš. Povezuješ. Lijepiš. Komad po komad. I shvatiš da je nemoguća misija vratiti sve to na staro. Oslobodiš srce zamjeranja i traženja krivaca, te kreneš naprijed. I upravo tada uočiš dvije vrste ljudi. Onih koji će ti pomoći da sastaviš ono rasuto i onih koji će te još više pokušati razdvojiti. Povrijediti. Dokrajčiti. Zaboravi na te druge i makni se od njih! To su lešinari koji se hrane na tuđoj nevolji.

Biraj one prve. Biraj one s dušom. Oni sa srcem čovjeka su bitni. Nevjerojatno, ali čudesan je osjećaj kad znaš da je nekome do tebe stalo. Rasteš kad znaš da imaš nečiju podršku. Makar malu. Uho za slušanje. I ruku preko ramena. Živiš ispočetka. A tvoj život ponovno se spaja u jednu cjelinu. Stojiš tako pored svake svoje rane, gledaš ih i govoriš: „Niste me uspjele uništiti.“ Nova šansa je pred tobom. Svakog dana.

Talijanski učenici prvi put u Hrvatskoj: uče hrvatske poljoprivredne prakse u našoj školi!

U ožujku su Sunce i Permakultura Dalmacija organizirali studijsko putovanja za osam učenika i njihovu profesoricu iz Instituto tecnico agrario e geometra, iz pokrajine Molise, grad Larino. Ovo studijsko putovanje projekta "Interreg VERA – Održivi poljoprivredni modeli za očuvanje biološke raznolikosti" bilo je prilika za talijanske učenike da prvi put napuste granice Italije i nauče nešto novo o održivim poljoprivrednim modelima i praksama u Hrvatskoj.

Treći dan svog boravka u Dalmaciji učenici su proveli u našoj Osnovnoj školi Ostrog, gdje su ih ljubazno ugostile nastavnice Sandra Tuta i voditeljica botaničkog vrta Iskra Mara Zubčić Svalina.

Učenici su razgledali impresivan botanički vrt Ostrog, jedini zaštićeni spomenik parkovne hortikulture u Hrvatskoj koji se ponosi s oko 1000 biljnih sorti iz cijelog svijeta. Sudjelovali su u aktivnostima vegetativnog razmnožavanja hortenzija, fikusa i đirana, a pod mentorstvom Permakulture, stvarali su herbarije, oživljavajući tako svaki list biljke pričom.

Kreativni likovni natječaj Dukata „VOLIM ŠUME!“

Učenici 1. a, 1. b, 1. c. i 3. c razreda s učiteljicama Darijom Armandom, Marijanom Sudar, Jelenom Vrtlar i Rankom Tomaš sudjelovali su u dvanaestom kreativnom likovnom natječaju Dukata „Volim šume!“. Natječaj je organiziran pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja i Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu, a u suradnji s Hrvatskim šumama. Učenici su vrijedno slikali i crtali kako bi što bolje prikazali raznolik šumski svijet. Posebno ih je motiviralo obećanje Dukata da će za svaki poslani rad posaditi 2 sadnice stabala u šumi u sklopu projekta pošumljavanja. Dukat je svoje obećanje ispunio te je ove godine posadio čak 26 tisuća sadnica hrasta lužnjaka čime je obnovljena spačvanska šuma opustošena velikom olujom prošlog ljeta.

U znak zahvale svim sudionicima Dukat je poslao priznanja za sudjelovanje što je djecu dodatno razveselilo.

Napisala: učiteljica Daria Armanda

Sportski kutak

IZVJEŠTAJ SA DRŽAVNOG PRVENSTVA

U Poreču je, od 22. do 24.4.2024. godine u organizaciji HŠSS, održano Državno prvenstvo u odbojki za učenice sedmih i osmih razreda. Naša ekipa Ostrožice po sedmi je put zaredom uspješno prezentirala OŠ Ostrog. Od 24 najbolje ekipe osvojeno je solidno 9. mjesto što se nastavlja na dosadašnji uspješni niz.

Na otvaranju samog natjecanja Ostrožice su pobijedile Slatinu s 2:0 da bi potom istim rezultatom nenadano izgubile od Šibenika i tako zaključile svoj nastup na ovom natjecanju.

Unatoč tome, promovirane su neke nove mlade igračice koje će našu školu prezentirati i dogodine, nadamo se opet na državnoj razini na koju je strašno teško doći zbog niza izlučnih natjecanja s kojih samo prvoplasirane ekipe prolaze.

Sve je proteklo u najboljem mogućem redu, a slijede pripreme za nove izazove. Boje naše škole pod paskom učiteljice TZK Barbare Omašić branile su: Nada Strize, Ana Lucija Ercegović, Ana Marija Varnica, Paola Rabadan, Ružica Krokari, Magdalena Poljičak, Ivana Poljak, Tina Barbić, Karla Ban Dretvić, Vlatka Lučić, Karmen Jakovac i Berina Zulić.

Učiteljica TZK: Barbara Omašić

Sportski kutak

Novi sastav šahistica

Županijsko prvenstvo u šahu za timove osnovnih škola održano je u Splitu 8. studenog u prostorijama šahovskog kluba „Brda“. Ženska ekipa Ostrožica je osvojila treće mjesto. Uspjeh je tim veći jer je kompletno nova postava. Nastupile su u sastavu: Petra Bedalov, Lea Krstulović, Barbara Bralić, Klara Prkut i Petra Meštrović . Ovo su nam izjavile šahistice:

"Drago nam je jer smo postigle još jedan uspjeh osvojivši pehar za školu Ostrog i medalju za nas!"

U travnju ove godine nogometaši 5. i 6. razreda herojski su se borili na Gradskom i pobijedili Stari, ali u finalu su izgubili od Gomilice.

Razmišljanja naših osmaša, sastavi i pjesme na temu:

Tko je Isus za mene?

Isus je za mene mirna luka u divljem nevremenu, svijeća u najtamnijem mraku.

Kad mi treba utjeha i zagrljaj, njegove su ruke širom otvorene. Sigurna sam i voljena pod njegovim budnim okom.

Usmjerava me pravim putem, a pruža mi i više nego što zaslužujem.

Želim što više rasti u vjeri, da postanemo pravi, istinski prijatelji.

Roza Barać

Dragi Isuse, ti si svjetlo u mraku.
Tvoja ljubav mi obasjava put i čini me jakim.
Uzdam se u tebe, u tvoju vjernost i milost,
Znam da si uvijek uz mene.

Tvoja me snaga hrabri kad sam slaba,
tvoja me milost podiže kad padam.
U tvojim rukama osjećam sigurnost.
Isuse, ti si moja nada i moj spas.

Mare Beljan

Isus je moje sigurno utočište, moja mirna luka.

Isus je moje uporište, moja „desna ruka“.

On me vodi na pravi put,
moje je svjetlo na kraju tunela.

On me čini sretnim kad sam ljut.

Moja tamna razdoblja pretvara u svjetlo.

Josip Milić

Isus je za mene prijatelj pravi

U srcu nosim njegov blagi glas.

S njim kroz život hrabro kročim

U srcu mom njegova ljubav sja.

On svjetlo je, put i nada,
on sve je što trebam ja.

On popravlja što slomio nije
dok pažljivo moju dušu mije.

Njegova ljubav nas grešnike obasjava.

U blizini njegovoj sreća nas prati.

On je Put kojim svi trebamo poći.

Sreću svoju uz njega ćemo pronaći.

Elena Bešlija

Isus je za mene ljubav sama
čitavim srcem od Boga dana.
I kad me zahvati koja oluja
njegova ljubav poput štita leluja.

Kad mi se srce u pepeo pretvori,
Isus ga uzima i čini da opet voli.
Njegove ruke poput skloništa,
pružaju mi puteve do rajskih dvorišta.

Nakon dugog bdijenja u noći
jutrom mi brižno otvara oči.
Ponekad kad nade nemam više
s ljubavlju mi je šalje kao rajске kiše.

I svaka pora u mome tijelu
satkana je baš u tvome smjeru.
Vene moje, sve iz tvoje nebeske palete
poput galebova su što tebi lete.

Leona Sudar

Klara Kačunić, 7. a

Isus je moj prijatelj,
oslonac u vremenima teškim
moj jedini Spasitelj
riznica molitvi izmoljenih.

Svakim me jutrom budi
njegov brižan glas
pružajući mir i blagoslov
oslušujući svaki čas.

I kad zvijezde na nebu
otputuju k njemu u nebeski svod,
ostavi mi bar jednu
da mi noću bude vod.

Kad se noću spremam u postelju svoju

i umoran skupim svaku volju,
tebi se molim, Isuse moj
da zavrijedim doći u tvoj rajski dom.

Toni Litović

Isus je moje sklonište
kad mi je u glavi ratište.
Daje mi svoj mir
velik kao svemir.

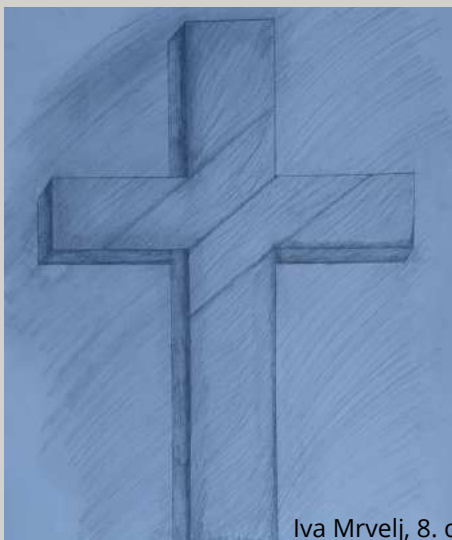
Kad me loš osjećaj obuzme
i sve postane tužno.
Isus me u naručje uzme
i ništa više nije ružno.

Isus je moj prijatelj čak kad ostanem
sama.

On je moja jedina nada.
Čini mi srce većim i dane puno
ljepšim.

Isus je moje sve!

Petra Luna Corsini

Iva Mrvelj, 8. c

25. natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa!

U ožujku na gradskoj razini održano je 25. natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog Križa na kojem su se natjecale sve osnovne škole Kaštela.

U kategoriji podmladak (osnovne škole)

1. mjesto osvojila je naša škola! Ekipu su činili: Egon Ivanda, Anamarija Varnica, Monika Čabraja, Klara Kačunić i Katarina Maganjić.

Đardin čitanja

Naša je škola i ove godine sudjelovala u Đardinu čitanja, manifestaciji koju organizira ogranak Matice hrvatske u Kaštelima u suradnji s kaštelanskim školama. Osim Osnovne škole Ostrog, u prvom danu programa sudjelovali su i Srednja škola Braće Radić te Osnovna škola kneza Mislava.

Učenici 5. i 7. razreda predstavili su se bajkama i pjesmama. Klara Prkut čitala je "Bajku o vratima" Danijela Dragojevića, Barbara Bralić pjesmu Ivane Brlić-Mažuranić "Pred ispit", a Ivan Pavao Barać Tadijanovićevu pjesmu "Nosim sve torbe a nisam magarac". Egon Ivanda na engleskom je jeziku čitao bajku "Tri prašćića".

Zadruga Maslina

I ove godine vrijedne ručice marljivo su radile i stvarale u učeničkoj zadrugi Maslina. Osim izrade uporabno-dekorativnih predmeta i mirisne soli, učenici su, u suradnji s vrtlarima OŠ Ostrog, iskoristili plodove iz školskog vrta. Od mirisnih dunja radila se marmelada, a od gorkih naranči arancini. Tijekom školske godine sudjelovali smo u volonterskoj akciji udruge Mastrinka i OŠ Ostrog s ciljem uređenja školskog maslinika te na manifestaciji Jesen u Kaštelima – Sajam plodova zemlje gdje smo predstavljali svoju školu. Ove godine sudjelujemo na Županijskoj smotri učeničkih zadruga koja će se održati krajem svibnja. Kako bismo pokazali svu raskoš i ljepotu kulturne baštine naših Kaštela, odlučili smo se na izradu naše verzije trepečala, tradicionalnog nakita za žensko oglavlje.

Bob, bobić, mahuna

U svibnju je u organizaciji GKK u Kaštel Lukšiću održana likovno literarna radionica pod nazivom "Bob, bobić, mahuna". Učenici trećih razreda osnovne škole Ostrog pokazali su čitalačke i likovne vještine. Radionicu su pohađali: Paulina Burić i Toni Ljubić, učenici 3.a razreda učiteljice Darije Abramović; Gabriela Orošnjak i Stipe Papak, učenici 3.b razreda učiteljice Begziade Markote; Ana Labović i Ilija Gelo, učenici 3.c razreda učiteljice Ranke Tomaš. Učenici su se prvo upustili u čitanje slikovnice autorice Mirjane Mrkele koja je otkrila tajanstveni život boba na način koji je osvojio srca svih prisutnih. Slike su oživjele, priče su se rasplamsale, a djeca su zaronila u čarobni svijet boba. Ali to nije bio kraj avanture! Učenici su se tada uhvatili u koštac s kreativnim izazovom - izradom stabljike boba od kolaž papira. Uz pomoć škara, ljepila i puno mašte, svaka stabljika postala je jedinstvena kreacija, odražavajući raznolikost svijeta boba na svoj jedinstveni način. No, čekajte, ima još!

Tijekom radionice, učenici su također imali priliku naučiti puno zanimljivih činjenica o bobu, što je dodatno obogatilo njihovo znanje o ovom povrću i potaknulo ih na promišljanje o zdravim prehrabnenim navikama.

Autorica Mirjana vam poručuje: „Ne morate zovoljeti bob, ali znajte: U Dalmaciji, gdje ja živim, a i u okolnim krajevima, bob je od davnina bio važna namirnica. Zašto više nije, sami odgovorite! Učinimo što možemo kako bismo ispravili tu nepravdu! Ja sam napisala priče, a vi nastavite dalje! Kušajte bob, kuhajte ga i uzgajajte ili makar uživajte u ovim pričama.“ Zahvaljujemo knjižničarkama Katarini i Ivani na gostoprimstvu i ugodnom druženju koje je bilo edukativno i zabavno. Nadamo se i poticajno.

Jozo Lovrić, knjižničar

OGLEDALO, OGLEDALCE MOJE, NAJBOLJI ČITATELJ MEĐU PETAŠIMA TKO JE?

Na Dječjem odjelu Gradske knjižnice Kaštela u Kaštel Lukšiću, održano je natjecanje u čitanju među petašima OŠ Ostrog.

U sklopu Programa poticanja čitanja i čitalačkih navika kod mladih, organiziraju se razna čitalačka druženja koja imaju svrhu približavanja knjiga mladima. Redovito čitanje djeci donosi mnogostruke koristi, od razvijanja vokabulara, opće kulture i stjecanja širine do lakšeg savladavanja izazova koje moderno školstvo nosi.

Natjecanje se zove: "Ogledalo, ogledalce moje, najbolji čitatelj među petašima tko je?" Učenici su čitali odlomke iz knjiga koje su sami odabrali. Pokazali su zavidan nivo lijepog i izražajnog čitanja, no uz izvrsno čitanje učenici su ujedno bili i žiri jer su sami ocjenjivali druge čitače.

Nastupili su: iz 5.a Iva Medić, Gabriel Knaus, iz 5.b Klara Prkut, iz 5.c Marta Nakić, Lovro Tin Jurić Sadiković, Nikoleta Bašić, iz 5.d Maris Novak, Paula Palma Labetić, sve odreda vrsni čitači.

Natjecanje je bilo prilika ne samo za slavlje čitanja, već i za razvijanje samopouzdanja i javnih govorničkih vještina, a uz podršku knjižničara, svaki učenik je dobio priliku zablistati na svoj način.

Poredak je formiran prema ocjenama samih čitača.

Prvo mjesto i godišnju pretplatu u GKK osvojila je učenica Marta Nakić, koja je čitala ulomak iz knjige Dnevnik Pauline P. spisateljice Sanje Polak.

Drugo i treće mjesto, te prigodnu knjigu na dar su osvojile učenice Maris Novak i Klara Prkut.

Zahvaljujemo knjižničarkama GKK Katarini i Ivani na suradnji.

U ponedjeljak 18. prosinca, učenici i učitelji naše područne škole su na poziv Općine Lećevica i gđe. Ane Jerkunice, voditeljice Odsjeka za provedbu ITU mehanizma u Gradu Splitu, sudjelovali na Završnoj ITU konferenciji projekta „Grad Split – tehnička pomoć ITU PT“ sa predstavom o crtici u životu naših ljudi u dalmatinskoj Zagori ulaskom u EU. Učenici-glumci su gledatelje dobro nasmijali i razveselili te su ispraćeni sa velikim pljeskom i pozvani da opet gostuju sa svojom izvedbom u nekoj bližoj budućnosti. To je bila i prilika da prošetaju gradom, posjete Riznicu grada Splita i katedralu sv.Duje.

I ove su godine učenici sa svojim učiteljicama i učiteljem iz područne škole u Lećevici svoj dan za izlet proveli zabavno i edukativno. Iako su svi puno puta posjetili Solin, ovaj put su Solinom prošetali u duhu starih Rimljana, a Kliškom tvrđavom kao Kliški uskoci. Najzabavnije je bilo nadmetanje u streljaštvu u kojem ih je vodio 'uskok' Filip. Demonstrirao nam je i tehniku mačevanja pri čemu mu je asistirao i naš učitelj. Ovaj izlet je kao i prošle godine financirala Općina Lećevica i na tome im zahvaljujemo jer su nam omogućili jedan nezaboravan dan.

Međunarodni likovno-literarni natječaj „Josip Pupačić i ja“

**„Jutros su polje cvjetovi
šarenom bojom oblili“**

Sunce se probudilo,
cvijeće se rosom umilo.

Trava šapuće i pleše,
cvijeće pleše od ljepote i
sreće.

Obuklo je šarene haljinice
i na ples pozvalo leptiriće.

Šarenilo i miris cvijeća,
rasplesani leptiri,
rosna trava
i razigrana djeca.
Sreća!

Leonarda Begonja, 3. c

**„Jutros su polje cvjetovi
šarenom bojom oblili“**

Pčelice nad mirisnim cvjetovima zuje,
nepreglednim poljem djeca veselo jure.

Beru ljubice, visibabe i šafrane,
nose ih bakama za poklone.

Njihova sreća je i od polja veća,
zaslužan je dječji osmijeh i miris raznobojnog cvijeća.

Paula Milić, 3. c

**„Jutros su polje cvjetovi
šarenom bojom oblili“**

Šareni se polje prepuno cvijeća,
prirodu je obuzela sreća.

Sunce, zlatno i veliko, tu ljepotu gledalo
i zrakama milovalo.

Djeca uživaju u ljepoti boja i mirisu cvijeća.

Cvijeće priča njima,
ljubavi svuda ima.

Ana Labović, 3. c

Dramsko-recitatorska skupina

Pozdrav

Poslala sam joj pismo,
odavno se vidjeli nismo.

Pozdrave šaljem prijateljici staroj,
mojoj utjesi pravoj!

Pozdrav kao blaga riječ
da dušu utješi kad doći ne mogu već.

Pozdrav iz dobrote
koja nam mami vesele note.

Dobro jutro da pozdravi dan!
Dobra večer da uljepša san!

Zbogom za kraj pjesmice ove,
neka nam za idući sat dođu ideje nove.ž

Klara Prkut, 5. b

Dobar dan

Dobar dan!
Pozdrav je koji koristimo svaki dan.
Lijepo ga je čuti,
pogotovo ako ste ljuti.

Lijepo ga je čuti,
pogotovo ako ste ljuti.

Lijepo ga je i reći,
tako ćeš lakše prijatelje steći.
Dobar dan je dobra riječ,
Nitko ti ne kaže da ju ne smiješ reći!

Barbara Bralić, 5. b

Dani kruva

Za dane kruva
svi su oko stola pa čak i muva-
Kruv i sir
to je naš đir.
Kruv i pašteta
jelo je diljem svijeta!

Mandarina i šipak kraljevi su jeseni,
pobijediti ih ne mogu ni pečeni kesteni.
ali oni su dobri, to svi znaju,
jedni od najboljih u našem kraju!

Riba i ulje najlipši su par,
a kad im dodaš kruva, najslađi su dar.
Na dane kruva obitelj se skupi,
a čaća frišku ribu kupi.

Za marendu kroasan uzmeš
i cili dan sritan budeš.
Kad baba radi krafne,
ne moreš reć da nisu slasne.

Zato hvala ti, Bože, za sva blaga na ovoj Zemlji!

Blaž Bralić, Barbara Bralić, Klara Prkut, Antonio
Duvnjak, Petra Meštović, 5. b

Djeca moje ulice

Djeca moje ulice
vesela su kao pahuljice.
lijevo, desno, gore, dolje
brzo bi stigli na najudaljenije polje.

Igra im je
nešto najdraže na svijetu,
tada po ulici letaju
i mnogima smetaju.

Najdraža igra
to je nogomet svakako,
tada se skupi ulica cijela
i igra se poslije jela.

Lopta kad u vrt upadne,
skrivaj se gdje god staneš,
tad nam odrasli prijete,
to je tako kad si dijete!

A kada padne noć,
svi smo tužni jer moramo poći,
no ujutro ćemo se opet sastati
i vesele igre igrati!

Ante, Marko, Tina
mogao bih nabrajati do sutra,
dječje graje i veselja
bit će do jutra!

Ivan Pavao Barać, 5. a

Moja učiteljica

Moja učiteljica
baš je sveznalica!

Smeđa kosa, smeđe oči,
uvijek će sretna u školu doći.

Ona je draga,
ona je naša razredna snaga.

Kod nje se uči, piše i čita,
moja glava znanja bude sita.

Naša učiteljica je snažna,
našem razredu je jako važna.

U našem srcu Vi ćete ostati,
zato ni Vi nas nemojte zaboraviti!

Ines Vidović, 5. a

